

ข่าวสิ่งแวดล้อม ประจำ **วันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561**

หนังสือพิมพ์ **คมชัดลึก** ปีที่ **17** ฉบับที่ **5932** หน้า **2**

Col.Inch : 52.71 Ad Value : 71,185.50 PRValua (x3) : 213,475.50

เท่าเทียมด้วยมลภาวะ?

คุณภาพอากาศของกรุงเทพมหานครกำลังอยู่ในสภาพเลวร้ายลงเรื่อยๆ ถ้าหากไม่เร่งแก้ไข คุณภาพชีวิตของคนเมืองก็น่าห่วงอย่างปัญหาฝุ่นละอองที่ปกคลุมทั่วพื้นที่จนทำให้กลายเป็นมหานครในหมอกติดต่อกันมาหลายวัน ถึงขนาดที่ล่าสุดระหว่างวันที่ 9-11 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา กรมฝนหลวงและการบินเกษตรได้สั่งการให้หน่วยปฏิบัติการฝนหลวงเคลื่อนที่เร็วขึ้นบินปฏิบัติการกิจทำฝนหลวงเพื่อสลายกลุ่มหมอกควันในพื้นที่กรุงเทพฯ และภาคกลาง ยังผลให้มีฝนตกบรรเทาปัญหาลงได้บ้าง ซึ่งกรณีนี้อาจเรียกได้ว่าไม่บ่อยครั้งนักที่ท้องฟ้ากรุงเทพฯ จะประสบปัญหาเข้าขั้นวิกฤติถึงระดับที่ประชาชนเริ่มหันเหวต่อคุณภาพชีวิตพากันสวมใส่หน้ากากอนามัยเหมือนประชาชนในจังหวัดในภาคเหนือและภาคใต้เมื่อถึงฤดูกาลหมอกควัน

ปัญหาฝุ่นละอองหรือที่เรียกทางวิชาการว่า พีเอ็ม 2.5 เกิดขึ้นได้จากหลายกิจกรรมน้ำมือมนุษย์ เช่น การเผาไหม้ของเครื่องยนต์ รถยนต์ อุตสาหกรรมต่างๆ การเผาไหม้ในที่โล่ง ฯลฯ ซึ่งมีมากเสียจนเกินค่ามาตรฐานพีเอ็ม 2.5 ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพมนุษย์ที่หายใจเข้าไป รศ.ดร.ศิริมา ปัญญาเมธีกุล จากภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อธิบายว่า สาเหตุของฝุ่นละอองมาจากหลายปัจจัย อย่างเมื่อปีก่อนก็เกิดปัญหาแบบเดียวกัน แต่ไม่กินเวลานานหลายวันเหมือนปีนี้ที่สภาพอากาศนิ่งไม่มีลมพัด และในปัจจุบันชาวกรุงเทพฯ ก็ใช้รถยนต์กันมากขึ้น โดยเฉพาะรถยนต์เก่าจะปล่อยฝุ่นละอองมากกว่ารถใหม่เป็นธรรมดา ซึ่งการแก้ไขปัญหาทุกภาคส่วนจะต้องร่วมมือกันทั้งภาครัฐและประชาชน

ข่าวสิ่งแวดล้อม ประจำ **วันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561**

หนังสือพิมพ์ **คมชัดลึก** ปีที่ **17** ฉบับที่ **5932** หน้า **2**

Col.Inch : 52.71 Ad Value : 71,185.50 PRValua (x3) : 213,475.50

สำหรับแนวทางการแก้ปัญหาที่สำคัญแนวทางหนึ่งนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยในสังคม กล่าวคือในภาครัฐ นอกจากการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่น การทำฝนหลวงมาใช้มาตรการเข้มงวดเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่ก่อมลภาวะ เช่นตรวจรถยนต์เก่าอย่างเข้มงวด ตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มข้น และในระยะยาวที่เห็นกันอยู่ก็คือ ภาครัฐกำลังเร่งก่อสร้างระบบขนส่งมวลชนแบบรางให้ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล ขณะที่ประชาชนเองก็ต้องให้ความร่วมมือเช่นกัน กล่าวคือนอกจากจะต้องจ่ายอคมเผชิญกับสภาพปัญหาการจราจรติดขัดจากการก่อสร้างแล้ว ในอนาคตก็ต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตสู่การขนส่งสาธารณะระบบรางให้มากขึ้นด้วย

จะเห็นได้ว่าบ่อเกิดของฝุ่นละอองล้วนมาจากฝีมือมนุษย์ และแน่นอนว่า การจะเอาชนะได้ก็ต้องอาศัยความร่วมมือของทุกคนในสังคมด้วยเช่นกัน นอกเหนือจากมาตรการภาครัฐ ซึ่งจะว่าไปแล้ว ก็เป็นการแก้ไขเยียวยาเสียมากกว่าแผนการป้องกันอย่างยั่งยืน ซึ่งในอนาคตนโยบายขนส่งมวลชนระบบรางควรจะต้องให้บริการ “มวลชน” ได้อย่างแท้จริง ให้ประชาชนทุกระดับชั้นมีคุณภาพชีวิตที่เท่าเทียมกัน ด้วยการเข้าถึงการขนส่งระบบรางด้วยราคาค่าบริการที่จับต้องได้ ไม่ใช่เปิดสัมปทานให้เอกชนให้บริการรถโดยสารราคาถูกรด้วยสภาพรถทุเรศ แม้ว่าราคาค่าโดยสารจะสนองตอบผู้มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงได้ แต่ผลลัพธ์ที่เกิดตามมาก็คือมลพิษอันเลวร้ายสามารถคร่าได้ทุกชีวิตไม่ว่าจะยากดีมีจนทุกคนล้วนได้รับผลอย่างเท่าเทียม